

Komunikat Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych w sprawie Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

Podczas 372. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski biskupi zatwierdzili treść i tytuł Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Ma on być odczytany w Krakowie-Łagiewnikach, 19 listopada – w sobotę przed uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata. – W *Jubileuszowym Akcie* trzeba nam zobaczyć wielkie wezwanie, impuls mobilizujący do podjęcia solidnej pracy nad sobą celem odbudowania i ożywienia osobistej więzi z Jezusem, która jest u podstaw Jego królowania w naszym życiu. Stąd też, pierwszym nakazem chwili jest modlitwa do Ducha Świętego – podkreśla przewodniczący Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych bp Andrzej Czaja.

Publikujemy komunikat prasowy Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych w sprawie Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

KOMUNIKAT PRASOWY ZESPOŁU DS. RUCHÓW INTRONIZACYJNYCH W SPRAWIE JUBILEUSZOWEGO AKTU PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSTUSA ZA KRÓLA I PANA

Na zakończenie obchodów Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia i Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski, 19 listopada br. – w przededniu uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – pasterze Kościoła w Polsce wraz ze zgromadzonym ludem Bożym dokonają w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach szczególnego aktu. Przed wystawionym Najświętszym Sakramentem złożą *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*. Znamy już jego treść, zatwierdzoną 16 kwietnia br. przez Konferencję Episkopatu Polski i komentarz dołączony do aktu. Potrzebą chwili jest ukazanie wartości i znaczenia wydarzenia oraz zadań na drodze jego realizacji.

1. Zwieńczenie i początek ważnych dzieł

Niewątpliwie wydarzenie w Krakowie-Łagiewnikach znacząco wpisuje się w zakończenie wskazanych wyżej Jubileuszy. Gdy przez cały rok w szczególny sposób dziękujemy się za łaskę chrztu Polski i jej owocowanie w dziejach, gdy mówi się o wspaniałości Bożego miłosierdzia i zarazem niebezpieczeństwie zmarnowania go, nie można zlekceważyć faktu, że w życiu wielu wiernych mamy do czynienia ze stanem uśpienia wiary, a nawet jej agonii. Można też mówić o swoistym procesie detronizacji Jezusa. Stąd pilna potrzeba Jego intronizacji poprzez obudzenie żywej wiary i życia z wiary, wyprowadzenia wielu wiernych z tego swoistego letargu, który prowadzi do cichej apostazji – zostawiania Boga na marginesie życia, czy wręcz odchodzenia od Boga (por. Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*, nr 9). Trzeba więc w dokonaniu *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana* widzieć nade wszystko, mówiąc obrazowo, mocne uderzenie w dzwon, które przy zamykaniu *Bramy Miłosierdzia*, będzie zwróceniem się do

Boga o szczególną łaskę miłosierdzia dla nas wszystkich i które powinno nas tak dogłębnie poruszyć, aby nie wrócić do codzienności bez świadomego potwierdzenia wyboru Jezusa, jednoznacznego opowiedzenia się za Nim i podjęcia na nowo realizacji powołania do świętości.

Dlatego w „Komentarzu do *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*” czytamy, że akt ten „nie jest zwieńczeniem, lecz początkiem dzieła intronizacji Jezusa Chrystusa w Polsce i w narodzie polskim. Przed nami wielkie i ważne zadanie”. W nawiązaniu do słów papieża Piusa XI z encykliki „*Quas Primas*” można je określić krótko: „trzeba, by Chrystus panował”. Tak określone zadanie domaga się „uznania Chrystusa za swego i naszego Króla, uznania Jego panowania nad nami, czyli dobrowolnego poddania się Prawu Bożemu, Jego władzy, okazania Mu posłuszeństwa, celem uporządkowania, ułożenia życia osobistego i społecznego po Bożemu”.

Równocześnie trzeba stwierdzić, że doprowadzenie do proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* stanowi zarazem zwieńczenie ważnego dzieła rozeznania i skorygowania dążeń i oczekiwań tzw. ruchów intronizacyjnych przez pasterzy Kościoła w Polsce. Po czasie wstrzemięzliwego odnoszenia się do jakiegokolwiek postulatu intronizacji Jezusa Chrystusa, w 2012 roku biskupi, w dwóch listach pasterskich, określili ramy kościelnego nauczania o królowaniu Jezusa i kulcie Chrystusa Króla. W 2013 roku *Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych*, ukonstytuowany przez Konferencję Episkopatu Polski, zaprosił do dialogu przedstawicieli ruchów intronizacyjnych i w ten sposób zawiązał się nieformalny zespół mieszany do wymiany myśli i wspólnych ustaleń. Oprócz dziesięciu biskupów tworzą go przedstawiciele: Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, Stowarzyszenia „Róża” i Fundacji Serca Jezusa, Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, Stowarzyszenia „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”. Są także reprezentanci środowisk inteligencji katolickiej oraz reprezentantka wspólnot i grup Polonii amerykańskiej, kanadyjskiej i australijskiej.

W wymianie myśli dostrzeżono wspólny cel zbieżny z dążeniem wielu wspólnot i stowarzyszeń w Polsce, zwłaszcza środowiska oazowego i charyzmatycznego, cel, który jest też u podstaw spotkań młodzieży w Lednicy: uznać Chrystusa Panem i Zbawicielem, uznać Go Królem i poddać się Jego Prawu. Ustalono, że dokonanie tego typu aktu ma charakter zbawczy, zgodnie z zapewnieniem św. Pawła w Liście do Rzymian (10, 9-10): „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami – do zbawienia”. Natomiast ogłaszanie Chrystusa Królem Polski byłoby aktem politycznym i oznaczałoby pomniejszenie Jego godności i ograniczenie Jego posłannictwa, Jego panowania i władzy. Stwierdzono też, że wołanie o uznanie Chrystusa Królem wyraźnie obecne w objawieniach prywatnych Rozalii Celak (bez jednak mówienia o Chrystusie jako Królu Polski), ma solidne podstawy biblijne i szerokie rozwinięcie w nauczaniu Kościoła, szczególnie w encyklice „*Quas Primas*” Piusa XI i jako takie nie może być dalej lekceważone. Zrezygnowano jednak ze słowa „intronizacja”. Uznano bowiem, że może być błędnie rozumiane, w

znaczeniu dodania Jezusowi władzy, albo wyniesienia Jezusa na tron. Natomiast mówienie o „przyjęciu Jezusa jako Króla i Pana” bynajmniej nie umniejsza ani Jego królewskiej chwały, ani naszego pragnienia dobrowolnego poddania Jego panowaniu siebie samych, naszych rodzin i całej naszej Ojczyzny.

Ostatecznie owocem wspólnej pracy *Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych* i ich przedstawicieli jest *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* oraz *Komentarz* do tegoż aktu. Wielkim zadaniem jest teraz solidne przygotowanie się do dokonania aktu w swoim sercu i w rodzinie, w parafiach i diecezjach oraz podjęcie zadań, które na różnych poziomach z niego wynikają.

2. **Zadanie należytego przygotowania**

Wpisany w kontekst dwóch wielkich jubileuszy *Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* ma być z założenia aktem wiary, potwierdzającym wybór Chrystusa i zawarte z Nim przymierze chrzcielne, a równocześnie aktem zawierzenia całego narodu Bożemu Miłosierdziu. Dlatego nie jest rzeczą przypadkową, że ma być dokonany w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Ta lokalizacja stwarza wspaniałą możliwość wyrażenia Bogu wdzięczności za Światowe Dni Młodzieży i podjęcia z gorliwością zadań, jakie papież Franciszek zawarł w skierowanym do nas orędziu.

Zasadniczym celem dokonania aktu jest uznanie z wiarą panowania Jezusa, poddanie i zawierzenie Mu życia osobistego, rodzinnego i narodowego we wszelkich jego wymiarach i życie według Bożego prawa. Jako taki, powinien więc też być aktem sprawiedliwości, w znaczeniu oddania Bogu tego, co Jemu należne, a równocześnie aktem posłuszeństwa Bogu w odpowiedzi na Jego Miłość.

Wydarzenie rozpocznie się o godz. 10.00. Przewiduje się m.in. nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia i stosowną konferencję. O 12.00 rozpocznie się liturgia Mszy św. Po niej przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, wraz z rzeszą zgromadzonych wiernych, zostanie dokonany *Jubileuszowy Akt*. Następnego dnia, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, ma on być przedłużony i upowszechniony we wszystkich katedrach i świątyniach Kościoła katolickiego w Polsce.

Dlatego trzeba byśmy wszyscy podjęli trud solidnego przygotowania. *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* nie można bowiem sprowadzić do poziomu formuły słownej uroczystie wypowiedzianej indywidualnie, czy razem z innymi w podniosłym momencie zwieńczenia obchodu dwóch ważnych jubileuszy. Nie wystarczy się tylko włączyć i nabożnie akt odmówić.

Zostaje podjęty z tą myślą, by Chrystus mógł bardziej i naprawdę królować w naszym życiu, w rodzinie, Kościele i Narodzie, a to się nie stanie wskutek dokonania jednorazowego aktu. Ten akt może nas jednak wprowadzić na drogę uznawania panowania Jezusa, poddania się Jego prawu, zawierzenia i poświęcenia Mu swego życia. Współ z innymi możemy przyczyniać się do tego, że będzie więcej miejsca dla Boga w parafiach, społeczeństwie, w naszej Ojczyźnie. Pod jednym wszakże warunkiem, że akt przyjęcia Jezusa za Króla i Pana będzie świadomie dokonany aktem wiary. Do takiego aktu jesteśmy wszyscy zdolni, odkąd jesteśmy dziećmi Bożymi. Chodzi o podstawowy

poziom religijności, wynikający z naszego powołania chrześcijańskiego, który wyraża prawdziwe nawrócenie.

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana trzeba zatem widzieć szerzej, jako początek realizacji jakże zasadniczego dzieła umocnienia w nas wyboru Chrystusa, którego dokonali w naszym imieniu nasi rodzice i chrzestni oraz podjęcia na nowo z wielką gorliwością naszego powołania do świętości. Realizacja obydwu zadań zakłada szerokie otwarcie drzwi Jezusowi, umiłowanie Jezusa do końca, zawierzenie Mu życia i pracy nad sobą, podejmowanie posługi miłości miłosiernej oraz realizację Ewangelii we wszelkich wymiarach życia, nie wykluczając jego aspektu ekonomicznego, społecznego i politycznego.

Dlatego trzeba podjąć wysiłek duchowego przygotowania, wziąć udział w tym ważnym przedsięwzięciu w Krakowie-Łagiewnikach i zaangażować się w nie w parafii i w rodzinie. W najbliższym czasie pojawi się na ten temat więcej informacji w mediach. Przez kurie diecezjalne zostaną przesłane do duszpasterzy pomocne materiały: czytanki pałdziernikowe, konspekty katechez dla dzieci i młodzieży, materiały do katechezy dla dorosłych. W jedną z niedziel pałdziernikowych zostanie odczytany stosowny list pasterski, wraz z dołączoną modlitwą o dobre dokonanie dzieła i jego rozwój. Zostanie też przygotowana nowenna poprzedzająca akt oraz modlitewnik dla upowszechniania zdrowego kultu Jezusa Chrystusa, już po dokonaniu aktu.

W *Jubileuszowym Akcie* trzeba nam zatem zobaczyć wielkie wezwanie, impuls mobilizujący do podjęcia solidnej pracy nad sobą celem odbudowania i ożywienia osobistej więzi z Jezusem, która jest u podstaw Jego królowania w naszym życiu. Stąd też, pierwszym nakazem chwili jest modlitwa do Ducha Świętego, bez pomocy którego nikt nie jest w stanie wyznać iż Panem jest Jezus (por. 1Kor 12,3).

Bp Andrzej Czaja

Przewodniczący Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych KEP

Opole, 15 września 2016 r.